

Datum duodecimo Kal. Jan. per manus Joannis episcopi sanctæ Laviranensis Ecclesiæ, et bibliothecarii sanctæ apostolicæ sedis. Anno Deo propitio pontificatus domni Benedicti summi pontificis et universalis quarto papæ, in sacratissima sede beati

A Petri apostoli septimo, imperante domino piissimo perpetuo Augusto Ottone a Deo coronato magno et pacifico, imp. anno quinto, in mense Decembrio et indic. suprascripta secunda.

ANNO DOMINI DCCCCLXXXIV.

JOANNES PAPA XIV.

NOTITIA HISTORICA.

(Apud Eggs, Pontificium doctum, pag. 283.)

Exstincto Benedicto VII, Petrus episcopus Papiensis, Ottonis imperatoris archicancellarius, vir pius ac magnæ doctrinæ, opera Ottonis a clero ac populo Romano in Petri solium, assumptō Joannis XIV nomine evehitur et consecratur. Id ubi resciit Bonifacius exsul, nihil cunctatus Constantinopoli Romam, sedem iterum invasurus rediit; saorumque studiis adjutus, sumpto de pluribus, qui ejus invasioni obliterant, suppicio, Joannem pontificem, tertio ab ejus electione mense, de sede violenter exturbat, tum vinculis constrictum inque carcerem detrusum, quinque mensium spatio diversimode afflit: denique fame, vel gladio enectum, e carcere in publicum extrahi, omniumque oculis exponi mandat, ne quid sperarent amplius qui ejus liberationi studebant. Horrendum plane visu, cunctisque lugendum Romanis civibus spectaculum! cadaveris ipsa macie extinctum fame Joannem conclamante, et vindictam a superis et hominibus de saerilego tyranno reposcente.

Nec emansit diu promerita utrobique vindicta: siquidem truculentus apostolicæ sedis invasor intra quatuor menses repentina morte tactus, e throno corruuit exanimis, adeoque omnibus etiam suis exosus extitit, ut defuneti corpus in arcem Lateranensem fune ad pedes ligato protraherent, lanceis ac gladiis perfronderent, saxis, sputo ac luto impeterent, ac denique veluti sepultura indignum, inhumatum projicerent. Scribit Oldoinus, infelici hominis cadaver aliquot dies inhumatum publico cum contemptu jacuisse, ac tandem opera nonnullorum clericorum clanculo sepulturæ datum fuisse. Periit Bonifacius, inter grassatores potius quam inter Romanos pontifices (ut orphasi Baroniana) adnumerandus, duodecimo Kalend. Augusti anno salutis 985.

JOANNIS PAPÆ XIV

EPISTOLA

AD ALONEM BENEVENTANUM ARCHIEPISCOPUM.

(Apud Ughelli, *Italia Sacra*, tom. VIII, col. 69.)

JOANNES episcopus, servus servorum Dei, dilectis Beneventanæ et Sipontinæ sanctæ Ecclesiæ archiepiscopo, tibi tuisque successoribus in perpetuum.

Si pastores ovium solem geluque pro gregis sui custodia die ac nocte perferre contenti sunt, et ne qua ex eis errando pereat aut ferinis laniata morsibus rapiatur, ovile semper vigilando custodiunt ac circumspectant, quanto sudore quantaque cura debemus nos esse pervigiles, qui sumus animarum pastores, ne ante summum pastorem nostræ negligentiae reatus excruciet, et unde modo honores sunt sublimiores, inde præ cunctis strictissimo dejiciamus iudicio. . . . Pallium autem fraternitati tuæ ex

B more ad missarum solemnia celebranda transmisimus, quo tibi non aliter (Ecclesiæ tuæ privilegiis in suo statu manentibus) uti concedimus, quam decessores prædecessoresque tuos usos esse incognitum non habes, scilicet in his festivitatibus in Nativitate Domini, Epiphania, Præsentatione S. Mariæ Dominæ nostræ, similiter et in Annuntiatione ejusdem, et in Paschalibus festivitatibus, et Ascensione Domini, et Pentecoste, nec non in festivitate S. Joannis Baptiste, et in natalitiis Apostolorum, et in Assumptione B. V. Mariæ, pariterque et in Nativitate ejusdem, simulque et in dedicacione sanctæ ecclesiæ tui archiepiscopatus, necnon in die tuæ consecrationis, et in congregacione et consecratione episcoporum,